

Temat: WSZYSCY JESTEŚMY NIE Z TEJ ZIEMI
scenariusz warsztatów na podstawie książki Artura Gębki

„Zwierzę nie z tej ziemi”

Czas trwania: 60 minut

Cele główne

- Kształtowanie postawy życzliwości i współczucia wobec innych ludzi, w tym osób nowych, nieznanych lub „innych”.
- Rozwijanie umiejętności społecznych i współpracy w grupie i rodzinie, takich jak komunikacja, pomoc, uważność na innych oraz wspólne rozwiązywanie zadań.
- Wspieranie rozwoju emocjonalnego dzieci poprzez rozpoznawanie, nazywanie i rozumienie emocji, ze szczególnym uwzględnieniem empatii wobec osób w sytuacji niepewności lub wykluczenia.
- Wspieranie więzi rodzinnych.

Materiały i środki dydaktyczne

- woreczek/pudełko z obrazkami zwierząt
- ilustracje/ślady zwierząt i człowieka
- kartki papieru
- kredki/flamastry
- taśma/klej do przyklejania prac
- małe piłeczki (symbol „życzliwości”)
- kartki lub tekturowe podkładki do transportu
- duży arkusz papieru lub materiał („koc”)
- maskotka alpaki

Literatura:

-Gębka Artur: *Zwierzę nie z tej ziemi*, Magiczne, Warszawa 2024.

PRZEBIEG WARSZTATÓW

1. Zabawa wprowadzająca

Prowadzący prosi o utworzenie kręgu rodzin uczestniczących w spotkaniu. Staje naprzeciwko grupy uczestników warsztatów i po kolei wywołuje poszczególne osoby, wybierając z woreczka/pudełka obrazki różnych zwierząt, Dzieci i rodzice losują zwierzę a następnie je prezentują: naśladują głos lub sposób poruszania.

Ślady

W sali rozmieszczone są na podłodze różne ślady zwierząt (kota, konia, kozy, owcy, indyka, dorosłego człowieka i małej dziewczynki, są też znaki zapytania). Zadaniem uczestników warsztatów jest dopasowanie śladów do obrazków bohaterów książki.

2. Głośne czytanie fragmentu z książki Artura Gębki pt. *Zwierzę nie z tej ziemi*.

Osoba prowadząca czyta rozdział piąty pt. Transporter., który opowiada o tym, że w gospodarstwie Pana Kapustki ma się pojawić ktoś nowy.

3. Transporter życzliwości

Rozmawiamy o tym, czym jest życzliwość. Nawiązujemy do tekstu książki: *W transporterze przyjechał ktoś nowy. Nikt jeszcze go dobrze nie zna i nie wie, co czuje i czego może się obawiać. Chcemy jednak, aby poczuł się w gospodarstwie pana Kapustki bezpiecznie i dobrze, dlatego wspólnie zastanawiamy się, jak można okazać nowej osobie życzliwość i sprawić, by nie czuła się samotna.*

Prowadzący zadaje pytania:

- Co czuje ktoś nowy, kto dołącza do grupy?
- Jak można tej osobie pomóc?

Każda rodzina otrzymuje kartki papieru lub tekturowe podkładki oraz małą piłeczkę symbolizującą dobre słowa, pomoc i życzliwe gesty. Zadaniem rodzica i dziecka jest przetransportowanie piłeczki z punktu A do punktu B wyłącznie za pomocą kartek - tak, aby piłeczka ani przez chwilę nie dotknęła podłogi. Rodzic i dziecko muszą współpracować, uważnie się komunikować i pomagać sobie nawzajem, ponieważ jeśli piłeczka spadnie, transport trzeba rozpocząć od początku.

Po zakończeniu zabawy prowadzący rozmawia z dziećmi o tym, co pomagało osiągnąć cel. Uczestnicy zauważają, że tak jak w książce, najważniejsze były współpraca, cierpliwość i wspieranie się. Prowadzący podsumowuje, że życzliwość działa podobnie - kiedy przekazujemy ją dalej wspólnie i ostrożnie, może dotrzeć do każdego, nawet do kogoś zupełnie nowego i „nie z tej ziemi”.

ŻYCZLIWOŚĆ - to bezinteresowna pomoc innym, uprzejmość, troska o ich potrzeby i gotowość do ich zaspokojenia. Wyraża się dobrą wolą, wynika z sympatii i zaufania do ludzi, z przekonania, że są dobrzy, a ich potrzeby - ważne. U podłoża tej wartości leży też wiara, że możemy na siebie wzajemnie liczyć oraz przekonanie, że nie należy własnych interesów przedkładać ponad dobro innych ludzi.

4. Zwierzę nie z tej ziemi - praca plastyczna

Uczestnicy dostają kartki, każdy na za zadanie namalować „zwierzę nie z tej ziemi”. Po namalowaniu, rozmawiają i zgadują, co to może być za zwierzę?

5. „Koc dla przybysza”

Prowadzący przypomina, że bohaterowie książki *Zwierzę nie z tej ziemi* początkowo nie wiedzieli, kim jest tajemniczy przybysz i co może czuć. Mimo niepewności stopniowo zaczęli oswajać strach i dostrzegać, że ktoś nowy może potrzebować przede wszystkim spokoju, bliskości i życzliwości.

Na środku sali rozłożony zostaje duży papierowy arkusz „koc” lub prawdziwy materiał. Prowadzący mówi uczestnikom, że jest to „koc współczucia” dla kogoś, kto czuje się samotny, przestraszony albo zagubiony.

Rozmawiamy o tym czym jest współczucie.

WSPÓŁCZUCIE: stan psychiczny osoby, która wczuwa się w sytuację kogoś, kogo

spotkało coś złego lub ma kłopoty, i której z tego powodu jest bardzo przykro.

Następnie uczestnicy zastanawiają się, co mogłoby dać takiej osobie poczucie ciepła i bezpieczeństwa. Na małych kartkach rysują lub zapisują swoje pomysły, np. „dobre słowo”, „zaproszenie do zabawy”, „cierpliwość”, „przytulenie”, „uśmiech”, „wysłuchanie”, a potem przyklejają je do wspólnego koca. Kiedy koc się zapełni, oglądają wszystkie pomysły i rozmawiają o tym, że współczucie często działa właśnie jak ciepły koc - nie zabiera problemów, ale sprawia, że trudne emocje stają się łatwiejsze do uniesienia. Na zakończenie uczestnicy siadają wokół „koca” i wspólnie zastanawiają się, jak można okazywać takie wsparcie każdego dnia osobom, które są nowe, smutne albo „nie z tej ziemi”.

6. Krąg życzliwości

Na zakończenie uczestnicy trzymają się za ręce i kończą zdanie: *Jestem życzliwy, bo...*

Dziękujemy wszystkim za udział w warsztatach.

Opracowano na podstawie scenariusza Anny Giniewskiej.